

WWF-Norge

Kristian Augusts gate 7a
Pb 6784 St. Olavs plass
0130 OSLO
Norge

Tlf: 22 03 65 00

Faks: 22 20 06 66

E-post: abskrede@wwf.no

info@wwf.no

www.wwf.no

Fiskeridirektoratet
Postboks 2009 – Nordnes
5817 Bergen

Att: Kathrine Kannelønning

28. juni 2007

Høringssvar – forslag til regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe øst for 26° øst i 2007/2008

Vi viser til høringsbrev vedrørende overnevnte forslag til forskrift, og oversender herved vårt høringssvar.

Vi ber også om at WWF kommer på høringslisten for fremtidige reguleringsforslag.

Med vennlig hilsen

Maren Esmark
Havmiljøkoordinator
WWF-Norge

Nina Jensen
Marin rådgiver
WWF-Norge

Kongekrabben er en introdusert art i norske farvann, og introduserte marine arter regnes som en av de aller største truslene mot havmiljøet. Norge har internasjonale forpliktelser om forvaltning av introduserte arter og bevaring av det biologiske mangfoldet. Konvensjonen om biologisk mangfold (CBD) artikkel 8h sier at partene til konvensjonen "så langt det er mulig og hensiktsmessig skal hindre innføring av, kontrollere, eller utrydde fremmede arter som truer økosystemet, habitat eller arter". Kongekrabben skal derfor ikke forvaltes som en ressurs, med sikte på bærekraftige uttak, men som en potensielt svært skadelig introdusert art og dermed systematisk kontrolleres og om mulig utryddes.

Kongekrabbebestanden øker og sprer seg til stadig nye områder og fjordsystemer. Havforskningsinstituttet estimerer at bestanden i Norge har økt med nesten 900 000 individer fra i fjor. Det er fremdeles uvisst hvor langt vest- og sørover krabben vil spre seg langs norskekysten. Den har allerede nådd Tromsø-området, og enkeltteksemplarer er tatt så langt sørvest som Lofoten og så langt til havs som 100 nautiske mil nord for Nordkapp. Kongekrabbelarvene lever 2-3 måneder i de frie vannmassene og kan bli transportert over store avstander med havstrømmene, og det er derfor ikke urimelig å anta at kongekrabben kan spre seg til Svalbard på sikt.

Artsdatabanken la den 31. mai frem Norsk svarteliste 2007. I svartelista er det gjort økologiske risikovurderinger av fremmede arter i Norge, og kongekrabben er oppført med høy risiko. Kongekrabben kan representere en trussel mot både bunndyrfauna og torskeyngel, det siste med bakgrunn i at den er vert for flere parasitter og sykdomsframkallende mikro-organismer, bl.a. en dødelig blodparasitt som kan overføres til torskeyngel. Forskere har også påvist at krabben trekker inn i gyteområder og spiser både rognkjeks- og loddeegg, noe som på sikt kan få store konsekvenser for rekrutteringen. Man vet også at kongekrabben endrer strukturen i bunnfaunaen. Det må derfor umiddelbart igangsettes tiltak for å forhindre videre spredning og for å redusere populasjonen der den har etablert seg.

Forvaltning

Frem til 2007 ble kongekrabben forvaltet som en fellesbestand med Russland. I den 35. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen ble imidlertid partene enige om å forvalte kongekrabbebestanden hver for seg i sine respektive økonomiske soner. Det er svært gledelig at det ikke lenger er felles forvaltning av kongekrabbe med Russland, og Norge har nå det hele og fulle ansvar for hva som blir gjort med hensyn til kongekrabbe i norske farvann. Dette gir Norge muligheter, og ansvar, til å iverksette nødvendige tiltak uten å måtte avtale dette med Russland. WWF håpet dette ville bety at Norge nå ville igangsette en nedfisking av kongekrabbebestanden. Vi er derfor svært bekymret over at kvoten på 300.000 dyr videreføres for 2007, ettersom en så liten kvote vil bidra til fortsatt økning av bestanden. Bestanden øst for 26° er en betydelig bidragsyter til bestandsveksten vest for 26°. Med mindre man iverksetter tiltak for å begrense bestanden ytterligere øker faren for at bestanden vil øke og spre seg til stadig nye områder.

Russland har i 2007 fastsatt en kvote på 3 180 000 individer. Dette er en økning av kvoten på 180 000 fra 2006. Norge har likevel valgt å opprettholde den opprinnelige norske kvoten. Den norske kvoten er i 2007/2008 satt til 300 000 individer, samme som i sesongen 2006/2007. Dette til tross for at kongekrabbebestanden har en årlig vekst på nesten 900 000 individer, og utgjør en betydelig økologisk risiko for norskekysten.

WWF ber om at kvotene fjernes, og at det igangsettes et strategisk nedfiskingsprogram for kongekrabbe. De fiskere som i dag er berørt av kongekrabben bør få en deltakelse og forutsigbarhet med hensyn på nedfiskingen, slik at overgangen til tradisjonelt fiske går lettere. Et strategisk nedfiskingsprogram bør oppheve kvotebegrensninger på kongekrabbe, oppheve minstemålet, fjerne forbudet mot å fiske hunnkrabber. Det bør i tillegg opprettes et belønningssystem for fangst på kongekrabbe. Det er trolig ikke tilstrekkelig med fritt fiske for å begrense spredningen ytterligere. Det bør derfor innføres en form for belønningssystem eller kompensasjonsordning som stimulerer til økt uttak av kongekrabben. Dette kan gjøres for eksempel ved direkte tilskudd til prisen pr. kilo krabbe levert.

Deltakerregulering

Totalt hadde 264 fartøy deltakeradgang i fisket etter kongekrabbe i 2006, og det ble ikke tildelt nye deltakeradganger. Fiskeridirektøren foreslår at det heller ikke i 2007/2008 skal åpnes for nye deltakeradganger. WWF håper Fiskeridirektoratet vil endre på denne avgjørelsen, og i stedet stimulere til økt deltagelse i kongekrabbefisket.

Deltakeradgang i kongekrabbefisket slik det reguleres idag er å anse som en kompensasjon som følge av problemer med bifangst av kongekrabbe. WWF synes det er positivt at man vil kompensere fiskere som får ødelagt utstyret sitt som følge av kongekrabbebifangst. Dette løser imidlertid ikke problemet med at bestanden øker. WWF ønsker derfor at alle fiskere bosatt øst for 26° Ø, etter søknad, bør gis adgang til å fiske kongekrabbe i kyst- og fjordstrøkene. For å hindre at fartøy som allerede er gitt deltakeradgang får svekket sitt driftsgrunnlag, kan man eventuelt gi disse økte kvoter. En økning i kvotene vil også gi grunnlag for å øke antall fartøy.

Vi vil presisere nok en gang at kongekrabben er en introdusert art, og vi har internasjonale forpliktelser for forvaltning av introduserte arter og bevaring av det biologiske mangfoldet. Kongekrabben skal derfor ikke forvaltes som en ressurs, med sikte på bærekraftige uttak, men som en potensielt svært skadelig introdusert art og dermed systematisk kontrolleres og om mulig utrykkes.

Kvoter

Totalkvotene for den kommersielle fangsten i årene 2002, 2003, 2004, 2005, 2006 og 2007 har vært henholdsvis 90.000, 190.000, 270.000, 270.000, 300.000 og 300.000 krabber. Det vil si at kvotene knapt nok har økt siden 2004, til tross for at kongekrabbebestanden har økt med nærmere 900 000 per år. For å kontrollere bestanden og hindre at den sprer seg til nye områder, må kvotene oppheves eller økes dramatisk, samtidig som det må igangsettes et aktivt nedfiskingsprogram.

Endring av virkeområde

Forskriften gjelder fangst av kongekrabbe øst for 26°Ø. WWF oppfordrer til at virkeområdet utvides, og slås sammen med området vest for 26°. Krabben kjenner ingen geografiske skillelinjer. WWF foreslår også at det tillates fangst av kongekrabbe i "gråsonen".

Fangstsesongen

Fangstsesongen var i forrige periode satt fra 25. september 2006 til 31. januar 2007. Siste fangst dato for sesongen 2007/2008 er foreslått satt til 1. desember, og WWF støtter dette forslaget basert på dagens regulering. Fisket faller dramatisk mot slutten av fangstsesongen, og det bør derfor heller

åpnes for at fangstene kan gjøres tidligere i sesongen for å sikre at kvotene tas. Norges Fiskarlag og Sametinget har tilrådd å flytte startdatoen for fangsts sesongen frem til 1. september. Begrunnelsen for tilrådingen er at flere mener fyllingsgraden (kjøttinnholdet) i kongekrabben er bedre i perioden før fisket åpner enn i januar, og at fisket derfor må starte tidligere enn vanlig. En fremskyndelse av åpningsdatoen vil også være en fordel for de minste fartøyene ut fra hensynet til sikkerhet og værforhold. WWF slutter seg til denne tilrådingen. WWF ber også Fiskeridirektoratet om en evaluering av fangsts sesongen, for å vurdere om denne er for kort. Det bør umiddelbart iverksettes tiltak for å øke aktiviteten for å hindre videre spredning og for å redusere populasjonen der den har etablert seg.

Fangst av hunnkrabber

I kongekrabbefisket i dag er det kun hannkrabber som fanges. Et viktig tiltak for å begrense ytterligere vekst i bestanden vil være å innføre fangst på hunnkrabber. En hunnkrabbe gyter i gjennomsnitt mellom 200 000 - 500.000 egg, og kun ved å begrense hunnkrabbebestanden vil man kunne begrense ytterligere spredning og vekst i den totale kongekrabbebestanden.

Fritids- og turistfiske

Fisketurisme er blitt en viktig del av det norske reiselivsmarkedet, og har et betydelig vekstpotensiale med store muligheter for næringsutvikling og nye arbeidsplasser langs kysten. Antallet turister som kommer til Norge i forbindelse med fiske er anslått til mellom 250 000-300 000, og det er registrert nærmere 1 000 reiselivsbedrifter og anlegg relatert til fisketurisme og kystkultur.

Idag er kvoten for turistfiske på kun 2 000 krabber og kun 3 000 for fritidsfisket. WWF mener turistfisket burde være unntatt kvoteordningen, slik at kongekrabbeturisme kan utvikles sterkere som næring. WWF ønsker også å oppheve kvantumsbegrensningen for den enkelte fisker på 10 kongekrabber i løpet av sesongen. Økt fritidsfiske og turistfiske på kongekrabbe vil være bra både for turisme og for økt sysselsetting i regionen.

Rapporteringsplikt

Skjemaet som skal brukes til å rapportere fangstdata til Fiskeridirektoratet var ikke vedlagt som vedlegg til høringsbrevet, og er derfor ikke kommentert i denne høringsuttalelsen. WWF vil likevel understreke at det er viktig med en grundig rapportering av fangstene, både med tanke på krabbestørrelse, fangst fordelt på geografisk område, antall hunnkrabber som fanges og settes ut, og eventuell bifangst av andre arter. Fiskeridirektoratet bør også ha en gjennomgang av rapporteringsskjemaet, ettersom dette oppleves som komplisert og omfattende. Ved å gjøre skjemaet enklere å fylle ut, vil man trolig også få mer nøyaktig rapportering. Forskriften om rapporteringsplikt ved fangst av kongekrabbe for ikke-manntallsførte fiskere foreslås også videreført.